

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide csatolandó az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántartási közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ

Egész évre . . . 8 k
Félévre . . . 4
Negyedévre . . . 2
Egyes szám ára: 20 fill.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:

Kaposvár, Irányi D.-u. 14.

Ide csatolandó a lap
szellemi részét illető minden közlemény.

Bérmunkások köz-
lédait nem fogadjuk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor.

A vármegyei tisztújítás.

Elérkezett Somogyvármegyében is azon idő, midőn a megyei tisztikar választás alá eső tagjainak mandátuma letellvén, újabb választás megejtése vált szükségessé.

Hónapokkal, vagy talán több mint egy évvel ezelőtt egész felfordulásról beszéltek az intéző körökben; alig volt főszolgabíró, akire már előre ki ne mondták volna az anathemat, akit már előre el nem csaptak volna állásából. Nem ugyan azért, mert hivatalos hanyagság, tudatlanság vagy nem tudom miféle nagy bűn terhelte volna őket, hanem csak úgy suttogták az okot, a mely nem állott egyébből, mint abból, hogy sok erősen partfogolt egyéneknek kellett volna a hely.

Sőt még a vármegye érdemekben gazdag alispánjára is ráfogták, hogy ő is menni akar. Már utódját is megválasztották; — persze a választó közön-

ség beleegyezése és megkérdezése nélkül; — de mire való is lett volna az!! Hiszen úgy volt az, az egész világi életben, a megyei restaurációkon, hogy néhány hatalmas kimondotta: »sic való, sic jubeo.« a választóközönség nagy része azután szavazott parancsszóra, »kommandóra.«

Nem ok nélkül hitték azután, hogy most is majd csak úgy lesz.

Ez egyszer azonban csalódtak! És hogy így történt, valóban örömmel tölti el Somogyvármegye közönségét, akinek nem a nagy urak »sleppjét« hordozó közigazgatási tisztviselőkre, hanem igazságos, értelmes, részrehajlatlan tisztikarra van szüksége, olyan tisztikarra, aki bárkivel szemben is kimerje mondani: ez így van, ennek így kell lenni, ment a törvény így rendeli.

Ha visszatekintünk a lefolyt időkre, ha meghallgatjuk a nagy közönség sok esetben orvoslást nem nyert panaszát,

akkor örülhetünk azután annak leginkább, hogy a »parancsszóra« történendő restauráció útja egy időre, vagy talán örökre bevágva lett. Mondjuk, hogy talán örökre.

Ennek egyik fő okát találjuk abban, hogy a vármegyei törvényhatósági bizottság tagjai, akiknek kezébe a választási jog, részint a törvény, részint pedig a nagy közönség bizalma folytán letéve van, végre felébredtek letargikus álmaikból, öntudatra ébredtek és kimerik mondani a szót: »majd mi is ott leszünk.«

De helyén való is ez. Hiszen a közönség bírót választ magának, bírót, akik ügyes-bajos dolgait lesznek hivatva intézni; akiknek kötelessége a törvény, jog és igazság szigorú betartása mellett, megvédeni a polgárt jogainak eltiprásától; megvédeni a hatalmasok esetleges erőszakoskodása ellen; hivatalos tekintélyének latba ve-

T Á R S Z A.

Álalom.

Mint üzött szarvas,
Mely száz veszély közt
Megtér a forrás
Édes vizéhez
És bögve mártja
Meg égő nyelvét
A büs habokban,
Aztán kifutva
Minden keservét
Egy végföhászban,
Pihegve dobja
Magát pihenni
A part ölére.

Sok rejtett tőrrel,
Száz puskacsővel
Telt embererdőn
Keresztül én is,
Igy rontok hozzád,
Édes forrás
Kiolthatatlan
Tűz-szomjúságban
Lobogó lelkem
Vágyainak!

És rád borulva
Lecsapul a
Vad fürgeleg, mely
Szívembe dul, —
Szemedbe nézve,
Azt érzem át, mit
Tavaszzal érez
Az anyaföld,
Mikor szívéből
Ezer virágot
S rügyet fakaszt ki
A napsugár.

Szávay Gyula.

Izidor a gyepen.

Potorkodás a turfon.

A bíró: Foglalkozása?
A panaszos: Handlő vagyok. Ol
A bíró: És miért jár a lóversenyekre?
A panaszos: Különös: ... mert
nyerni akarok.
A bíró: De hiszen nem ért a lo-
vakhoz!
A panaszos: Ki mondja azt?! Vagyok
én olyan sportsman, mint akármelyik
magnás! Csak épen, hogy lovam nincs. Ha
én megfogadok egy lovat, hát annak be
kell jönni, ha török, ha szakad. És ha

nem jő be, annak nem a ló az oka, ha-
nem vagy a talaj, vagy a jockey. Kérem
szépen: én a mulkor megfogadtam
»Akar-t«, míg a bárd L... uraság egy
másik lóra fogadott. És tetézik tudni, ki
volt az első? Hát Akar nyert a hogy
akart. Már most tessék nekem megmon-
dani, hogy ki ért jobban a lovakhoz: én
e, a ki nyertem, vagy bárd L... uraság
a ki vesztett? Oh, vén róka vagyok én!
Mielőtt megfogadok egy lovat, utána né-
zek, hogy ki volt az apja, az édesanyja;
kivel futott, hogy futott, mennyit futott:
megtudakolom, hogy nincs-e berugva a
jockey-ja. Ki mondja azt, hogy én nem
értek-e a lovakhoz?

A bíró: Jól van, jól, térjünk a
dologra.

A panaszos: Összeveszttem a felesé-
gemmel. A levele azt mondta, hogy
kózmás és ez elég volt arra, hogy képmbe
ugorjon. Mert én csak úgy mehetek ki a
lóversenyre, ha feleségemmel hajba kapok.
Ilyenkor elkezdtek szörnyű módon három-
kodni, a csalédet felpofozom, a Mária
gyereket megrikatom, aztán veszem a
kalapomat, botomat és rohanok el haru-
ról. Tudom, hogy vissza nem hívna. Az
asszony ilyenkor azt gondolja, hogy du-
homban az utazáson kószálok, pedig nekem
az a legnagyobb gondom, hogy mielőbb a
versenyterre jussak. Délután hat órakor

tése, a törvényben megadott joga szigorú felhasználása mellett.

Szomorú példát meríthetők a multból, kell tehát, hogy a jövőt megvédelmezzük.

Leginkább megvédelmezhetjük pedig: az által, ha a megyei tisztviselőben nem azt keressük, hogy »ur«-e, hanem azt, hogy független-e, megvan-e a kellő képessége, szorgalma és munka bírása. Mert csak így várhatjuk tőle, hogy teljesen megfog felelni a rábízott terhes feladatnak.

Hiszen már annyira voltunk, hogy a közigazgatási hivatalnak nem is igen tartottuk hivatalnak, csak olyan »állapot«-nak, amit túrnunk kellett, mert mást nem tehattunk.

Most tehát, midőn a 12-ik óra üt, a vármegyei tisztikar újja alakítására; most, midőn ismét alkalom nyílik számunkra, hogy megkülönböztethessük a jót a rossztól; midőn rajtunk áll egyedül, hogy kit emeljünk magunk fölé, aki ügyes-bajos dolgainkat végezni hivatva legyen; tekintünk vissza az elmúlt időre, nézzük végig minden hivatalnoknak hivataloskodása alatt viselt dolgait; és midőn így elválasztottuk a jót a rossztól, az érdemest az érdemtelentől, adjuk tudtára többi polgártársainknak is, észleleteink eredményét; viszont hallgassuk meg az ő nyilatkozataikat is; és midőn már így tisztába jövünk, a megválasztandó egyének, személye, karaktere, megbízhatósága és igazság szerete tekintetében, tiszteljük meg őt szavazatunkal, és ne engedjük, hogy e tekintetben bennünket bárki és bármiképpen is befolyásolhasson.

Ezt kívánja tőlünk a magunk

jobbvalta, ezt kívánja a törvény, de leginkább megkívánhatja az a nagy közönség, aki bennünket megválasztott és kiküldött arra, hogy nevében válasszathassunk a jó és rossz között.

Ha a megyei törvényhatósági bizottságnak minden szavazó tagja, ezt teljes mértékben figyelembe veszi, és nem engedi magát eltántorítani, befolyásoltatni, idegen érdekek által; akkor egyszer és mindenkorra megszűnik a »kommandórai« szavazás, aminek azután feltétlen és elmaradhatatlan következtése leszen az, hogy Somogyvármegye élén, egy független, igazságos és minden tekintetben kifogástalan tiszt kar fog diszteni. Adja Isten, hogy úgy legyen!!

Gyermekmenhely és szülészeti klinika Kaposvárott. Kaposvár rdt város hosszú éveken keresztül alig volt számbavehető hely, még annak létezéséről is alig tudtak azokon kívül, kiket jó vagy bal-szerencsájuk Kaposvárra hozott. Évek hosszú során, nem gondolt arra sem az államhatalom, sem senki más, hogy ezen kis város érdekében, annak fejlődése, kultúrája tekintetéből valamit tegyen.

Olyanok voltunk, mint a tetszhalott, akinek nincs orvosa, hogy életre ébresztthesse. Soká tartott ezen állapot, soká tengődött Kaposvár városa nap-nap után.

Csak a valót konstatáljuk, midőn kimondjuk, hogy Kaposvár rt. város, leginkább az utolsó 6-8 évben emelkedett azzá ami ma.

Nem állíthatjuk azt, hogy a magunk ereje volt az egyedüli, ami a gyors anyagi és kulturális fejlődést előidézte, és emelte Kaposvár várost azzá ami ma. Mi csak megmozdultunk, életjelt adtunk magunkról; magunk felé fordítottuk a figyelmet, bölcs,

okos, öntudatos gondolkodás és cselekvés által.

Nem akarunk hizelegni, de a tények bizonyítják, hogy városunk rohamos fejlődésének kezdete összeesik **Vörös Lászlónak** a kaposvári választókerület által országos képviselővé történő megválasztásával.

Nem állítjuk, mert hiszen ha állítanánk, csak szegénységi bizonyítványt adnánk magunknak, hogy városunk fejlődését egyedül Vörös Lászlónak köszönhetjük; de viszont be kell ismernünk, hogy neki e tekintetben feledhetlen érdemei vannak.

Ő volt a mozgató erő, amely a kormányhatalom jó indulatát részünkre megszerezve, Kaposvár rt. város évről-évre valami újabb, és mindig szükséges és célirányos intézmény létesítését kérhette és nyerte el.

Most legújabbán ismét egy humánus, rég nélkülözött terv lépett szőnyegre. Nem mi kértük, talán eszünkbe sem jutott volna; hanem ismeri az államhatalom viszonyainkat, jobban tudja a szükséglet, ami városunknak hiányzik, mint mi magunk. Nem feledkezik meg tehát rólnk.

Kaposvárott gyermekmenhelyet és szülészeti klinikát akarnak létesíteni! Már itt is volt a kormány képviselője Raffy Pál kormánybiztos, már tárgyalt is a főispán az alispán és más befolyásos egyéniségekkel. Meghorta nekünk az örömhirt, hogy: az államhatalom gyermekmenhelyet kíván felállítani Kaposvárott! Felépitetti a helyiségeket; berendezi őket teljesen, megad anyagilag minden kívánni valót ami csak szükséges, egyedül helyet kér, egy hold földet, ahová építhessen. Persze, hogy szívesen megkapja. Hiszen olyan égető szükség van Somogy megyében egy ilyen gyermekmenhelyre, mint a falat kenyérre.

Minő erkölcsi befolyása lesz ezen intézménynek, az egész vidékre, és minő befolyása városunk fejlődésére?! Ezt mondanunk fölösleges.

Egész dunántúl csak három ilyen intézményt létesít az állam, egyet Pécsen, egyet Szombathelyen és egyet Kaposvárott. És az tavasza! el is kezdik az

Alagon voltam és a rácsokhoz támaszkodva, izgatottan vártam, hogy a versenyek megkezdődjenek. Egyszerre csak megszólalt mögöttem valaki.

— Nagyszerű mezőny!... Hét ló indul!...

Hát nézek és Betlen Izidort látom magam előtt. Mondom neki:

— Te Izidor! Érzem, hogy ma nyerni fogok. Hát te mit gondolsz?

— Azt gondolom, hogy te azt gondold, hogy nekem menkü sok pénzem van. Pedig még csak egy peták sincs a zsebemben.

— Még?... Te Izidor, talán csak nem akarsz hozomra játszani.

Számár vagy! Hát lehet a lóverseny hozomra játszani. Hallgass csak, milyen pompásan kombinálok én. Így okoskodom: ki jön a lóversenyre legalább tízezer ember, ezek között legalább kétszáz ösmerősem van, a kétszáz között legalább öt olyan, akit megpumpolhatok. Már most az elsőből kérek öt forintot, ha elveszem, fölkeresem a másodikat, majd a harmadikat és így tovább. Minthogy pedig nem valószínű, hogy hét verseny körül ötben veszítek, nem rezsikírozok semmit és mégis nyerhetek. Erte?

— Nadaszerő!... Igazán nadaszerő! Hogy milyen pompás gyerek ez a Betlen Izidor!

— Egy szem!

— Te — mondok — aztán ki lesz az a nyavalyás, a kit ma megpumpolni akarsz?

— Meg ne ijedj Számi. Légy elkészülve a legrosszabbra. Te vagy az!

Ha a menkü az orrom előtt elűt, nem ijedek meg olyan nagyon, mint ettől a három szótól. Hogy én kölcsönözsek neki öt forintot! Kolosszális disznóság! Tetszik tudni, mit csináltam? Először is kifújtam az orromat, aztán rohanni kezdtem a totalizátor felé. De Izidor megállított.

— Menj, lépj, ha tudsz, e testen át! Szépen megkértem őt, hogy már engem is kiszemelt egyik áldozatul, hát hadd legyek az ötödik. De ő csak nem tágitott.

— Hát tudod mit — mondok — ha nem akarod, hogy én legyek az ötödik, hát nem leszek a századik, az ezredik, a milliódik sem.

Kérem, most következék a java. Izidor nagy büszkén végig nézett rajtam és így szólt:

— Számi; ha nekem azonnal nem adsz 10 frtot, pofon ütlek, itt ezen a helyen, ebben a minutumban.

— Wie hájst pofon ütst? Először is nincs tízezer forintom, de ha volna is, hogy jövők én ahhoz, hogy neked is forintot adjak. Aztán ha még öt forintot kérnél, az még csak megjárna...

— Isten neki! Ide azzal az öt forinttal!

— Mondom, az még csak megjárna, de nem adnék annyit sem.

— Számi! Ez az utolsó szavad?

— Ez!

— A legutolsó?

— Igen.

Erre az igenre kaptam egy akkora pofont, a miért a lieztáción is legalább tíz forintot adnának. A jobb oldalra kaptam és baloldali képem fájt, megmozdult tőle az egész fogcsorem, a szemem pedig szikrázott, hogy se eget, se földet nem látam. Kaptam én már nagyon sok pofont, de ilyet soha! Ez valami fenomenális, kolosszális pofon volt. Még most is fáj, ha rá gondolok.

A vádlott: Hát ne gondoldj rá!

A panaszos!... Egy szót se! Borotva nőjön a gyomrodban!

A bíró: Hallgasson!... (a vádlotthoz). Nos?

A vádlott: Nos, ez az ember úgy hazudik, hogy ha még egy kevéssel jobban hazudna, hát az már nem is volna hazugeg. El akarja hitetni a bíró ural, hogy a szeme úgy szikrázott, hogy a ruhája tüzet fogott.

A bíró: Tehát nem ütötte pofon?

A vádlott: Sőt ellenkezéleg kétszer is pofon ütöttem; csak hogy meg volt annak az oka. Előtte való nap eladott nekem egy jegyet tízenhárom forintért a mikor a totalizátorhoz mentem vele kint, hogy becsapott. Régi, rossz jegyet adott el.

A panaszos: Hiszen öregnemű úzár vagyok.

A járásbíró a vádlottat tíz forint pénzbüptetésre ítélte.

építést; nem osalóka reménnyel, hanem tényekkel állunk ma már szemben.

Ugyan ezen alkalommal tanács-ozások folytak egy szülészeti klinika Kaposvárott leendő létesítése tárgyában is. Chyzer Károly miniszteri tanácsos, Tauffer Vilmos és Ruffy Pál kormánybiztosok, dr. Hajós Béla egészségügyi felügyelő Somogy és Zalamegyék főorvosai, mégis Talián Gyula főispán és Maár Gyula alispán folytak be a tanácskozásokból.

Ezen tanácskozások alkalmával tudomásunkra adták a kormány képviselői, hogy: úgy a kormánykörök, mint az egészségügyi faktorok azt akarják, hogy Kaposvárott, Somogyvármegye székvárosában, állítsanak föl a baba képző intézet, Somogy és Zalavármegyék részére.

Ha most már még tekintetbe vesszük, hogy Vörös László szeretett képviselőnk, sem fogja összetett kézzel nézni, hogy mi akar nálunk történni, örömmel mondhatjuk el, hogy: haladunk!

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel figyelmeztetjük t. előfizetőinket, hogy kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani szivesek legyenek, nehogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel.

Tisztelettel

A kiadóhivatal.

— **Athelyezés.** Hársányi József, szigetvári kir. járásbírósi aljegyző, a letenyei kir. járásbíróshoz helyeztetett által.

— **Borrakodó.** Mint megbízható forrásból értesültünk, a S.-Szobbi—B.-Szt.-Györgyi vasút igazgatósága, tekintettel arra, hogy a balatonmenti szőlők, már annyira termőképesek és oly nagy mennyiségű bort termenek évenként, hogy azoknak a helyi forgalom elenyésző semmi, B.-Keresztúron borrakodó állomást épített, hogy így a termelők könnyű szerrel szerezhesseken távoli vidékeken is piacot eladandó boraiknak. Inden esetre dícsérendő a vasúti igazgatóságnak ezen előrelátó gondossága.

— **Gyilkosság és öngyilkosság.** Kiszámíthatlanok a gondviselés utjai, sok esetben öröm, sok esetben azonban gyász, siralom, szenvedés terem nyomdoka. Elsőtől az emberi elme, nem tudja mit tesz, öl, rombol teljesen öntudatlanul. Ilyen eset idézhette elő Ibaa községben is f. hó 14-én azt a nagy szerencsétlenséget a melyet Schreiber Jánosné ibafai lakos nő követett el, bizonyára pillanatnyi elmezavarában; Schreiber János ugyanis idősebb leányával a mezőn levén elfogalva neje otthon maradt 4 kis gyermekével, kik közül a legidősebb 10 éves volt; ezen négy kis gyermekét, még férje és nagyobb leánya távol volt megfojtotta, borzasztó tette után pedig magát a ház padlásán felakasztotta. A gyilkosságot a hazatérő öreganya vette észre, ki a félig nyitott ablakon ment be a szobába; midőn bent volt, a földön fekvő egyik unokájában megbotlott, kiről azt hívé, hogy alszik, még az ágyba is fektette. Ezután rosszat sejtve lámpát gyújtott és a másik szobába ment, hol borzasztó látvány tárult eléje. A padlón elterülve, élettelenül feküdt egy 2 hetes, csecsemő, nyskan még az életet kioltó vékony zsineggel egy 2 éves fiú és egy 7 éves leány. Midőn az anya borzasztó tettét elkövette, úgy gyermekeinek, valamint saját magának halotti ruháját is kirkakta a holttestek mellé. Midőn a hazatérő férj és atya az esetről értesült nyom-

ban elájult és alig tudták életre hozni. A temetés valóban megható, de egyszersmind borzasztó is volt, öt koporsót helyeztek sz. udvarra egyszerre, koporsóval indult meg a gyászmélet, oda a hol megszünik minden fájdalom, a halottak békés hazájába, a temetőbe.

— **Vonat elgázolás.** Folyó hó 6-án, a Somogy-Szobbi B.-Szt.-Györgyi helyiérdekű vasút 8514. számú vonatjának gépe, a Segesd—bühönyi vonal részen, két lovat, melyek köztéllel összekötve voltak elgázolt; egyiknek a fején, a másiknak a derekán ment keresztül a gép. A vonaton utazó közönség csak akkor tudta meg a bal esetet, midőn a vonat megállott.

— **Betörés.** Vissy Sándor szigetvári gyógyszerésznek, a turbéki hegyen levő préházának ablakát f. hó 10-én virradóra, ismeretlen tettesek kifesztették, és azon behatoltak az épületbe; — itt azután a szerencsés siker feletti örömmükben, nem csak hogy nagy áldomást ittak; hanem nem akarván másnap is szomjuhozni, egy a préházban talált 26 literes hordót megtöltöttek a javából és azt magukkal vitték. A csendőrség nyomozza a betörőket.

— **Halált okozó baleset.** Mankus József n. bajomi fuvaros f. hó 9-én másodmagával Zúdlót bort szállítottak. Kéthely és Gomba között, leakart szállani kocsijáról, de a lovakat nem állította meg; leszállás közben lába megakadt és szerencsétlenül esett a lovak közé, hogy az egész borral rakott kocsi keresztül ment rajta; minek következtében hátgerince eltört és másodnap Marczaliban meg is halt. Holttestét elszállították Nagy-Bajomba és ott temették el.

— **Szegény nyulak.** Nem hiába tartják a nyulakat a féltékenység és gyávaság szinbolumának, de nem is hagynak ám nekik békét sem életükben, sem halálukban. Szigetváron esett meg velük az a szomorú dolog, hogy a múlt hét végén a szigetvári főszolgabíró egy ügyesen működő vadász társaságot fedezett föl; miután pedig a vadászok egyuttal gyilkosságokat is követtek el, sikerült kinyomozni a szolgabírói hivatalnak a meggyilkolt 7 db szerencsétlen nyulat Gál Miksa szigetvári vadkereskedőnél, ki azokat — állítólag, — hamis igazolványokkal szerezte meg. Így történt azután meg a szegény jobbélre szenderült nyulakkal, hogy porladozó holttesteik dobzó mellett licitációz kerület valamelyik szigetvári inyenoz gyomorba. Béke legyen sokat hájsozt tetemeik felett.

— **Késelő csavargó.** A múlt napokban Niklán Berzesenyi Sándor nagybirtokos juhaskoljálal megjelent egy ismeretlen csavargó, és az ott levő Trefeli János juhász számadótól szállást kért. A számadó a részeg csavargót el akarta kergetni, ez azonban kést rántott elő, a számadót súlyosan megsebesítette és elszaladt. A csendőrség természetesen nyomozza.

— **Veres kakas.** Győr István merenyei lakosnak, — a községtől mintegy 450—500 méter távolságra levő, — nagy szalmakazalját a múlt héten, ismeretlen tettesek felgyújtották. A kár 120 korona.

— **Légycsipés áldozata.** Alig van veszélyesebb baleset, mint a mérges légy csipése, mely még a leggondosabb orvosi ápolás mellett is sok esetben halált hoz; hát még ha nem történik szakszerű gyógyítás. Ilyen eset okozta halálát Tengerdi László gombai lakosnak is, aki nyers bőröket szállított a marczali-i vasútállomásra. Szállítás közben egy megeztett légy megcsipte a kezét és antraxot kapott. Tengerdi László, a helyett, hogy orvost hívatott volna magához, egy kuruzsáló által gyógyíttatta kezét; mikor már a baj nagy volt és orvost hívatott késő volt, mert rövid pár nap alatt iszonyu kínok között meghalt. Nem ártana, ha a tanítók, lelke-

szek, körjegyzők stb. e tekintetben felvilágosítanák a közönségekben élő polgárságot.

— **Ermelléki első szőlőoltvány-telep.** Nagy Gábor, Nagy-Kágya hirdetésére a t. cz. olvasó közönség szíves figyelmét felhívjuk.

Nyílttér*)

BORHOZ LEGJOBB!

KITUNÓ ASZTALIVIZ

ES

NYÁLKAOLDÓ GYÓGYITAL.

*) E rovat alatti közlésekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Nyílt levél.

A következő sorokat vettük.

Tekintetes Szerkesztő ur!

A „Nagykanizsai Friss Ujság” okt. 30-iki számában, Spingár István sandi lakos halála olykép van leírva, mintha az én gondatlanságom miatt következett volna be.

Orvosi jó hírnevem érdekében kérem a Tekintetes Szerkesztő Urat, szíveskedjék közlé tenni, hogy Spingár István sérülése már október hó 25-én s akkép történt, hogy ittas fővel jött haza a szőlőből s a kezében vitt zeupmetász kaszába esett. A sérülést, kinek a sérülés folytán okvetlenül erősen kellett véreznie, csak 27-én, tehát két nap múlva hozták hozzám Sándor Istvárosberénybe, halott halványan, kimerülten. ruháin a rászáradt vér nyomai, sokkenyer és rongycafatokkal beköttözve.

A sebet kibontottam; vérsének ekkor semmi nyoma nem volt s rendes kötéssel ellátva azon tanácsot adtam fiának, hogy vagy maradjon további ápolására Berényben, vagy időnként, a szükség szerint vitessen el hozzá Sandra.

Midőn ezekre — leginkább szegénységére hivatkozva — rá nem állt, utasítottam hogy atyját, ki a vérvetés folytán válságos helyzetben van, a kanizsai kórházba szállítsa, figyelmeztetve még arra is, hogyha utóvérzés állna be atközben, hova alkalmazzon szorító kötelet s ugyanakkor vele adtam egy levelet s a kórházi igazgató urhoz címezve, melyben személyazonosságát igazolva, felvételét kértem. Hogy az uton Spingár nagyobb foku vézést nem kapott, azt tudom a kórházi igazgató urtól s megérkeztek ott levő irtalmas nővértől. Halálát tehát, mint majd a megindított vizsgálat is kifogja deríteni, a nagyfoku vérvetés következtében beállott kimerülés okozta, de a mely vérvetés már előbb, mintsem én vizsgáltam, megtörtént. Hibás tehát nem vagyok.

Egyelőre ennyit.

Ki is maradtam Ihárosberényben, 1901. november 1.

A Tekintetes Szerkesztő Urnak

kész szolgálja

Dr. ERŐSS JÓZSEF,

körorvos.

321. sz.

v. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alólírott kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az igali kir. járásbírósg által 1901. V. 255/1. számú végzésével Polcz Ferencz végrehajtó javára Polcz Ferencz mecsoládi lakos ellen 1000 kor. tőkekövetelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 4550 koronára becsült 8 drb ökr, 4 drb ló, 30 mássa zab, 150 mássa kukoricából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az igali kir. járásbírósg 1901. V. 255/1. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Mezőföldön leendő eszközzésére 1901. évi november hó 27-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kifizetik és ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben illetve az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. cz. 111. §-ának rendeletéhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alólírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Igal, 1901. évi november hó 8-ik napján.

KERKAPOLY ISTVÁN,
kir. bir. végrehajtó.

1720. sz.

v. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. járásbírósg által 1901. V. III. 405. számú végzésével Krausz József kaposvári lakos végrehajtó javára Rechnitzer Márkus kaposvári lakos ellen 68 kor. 56 fill. tőkekövetelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési és végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 860 koronára becsült bolti átványok, áruk, bor és borosdévényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbírósg 1901. VIII. 405/3. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Kaposvárott leendő eszközzésére 1901. november hó 22-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kifizetik és ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben illetve az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. cz. 111. §-ának rendeletéhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából végrehajtó köve-

telését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alólírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kaposvárott, 1901. évi november hó 7. napján.

NAGY JÁNOS,
kir. bir. végrehajtó.

1757.

v. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. járásbírósg által 1901. Sp. III. 65. számú végzésével Krausz Mór kaposvári lakos végrehajtó javára Rechnitzer Márkus kaposvári lakos ellen 256 kor. 08 fill. tőkekövetelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 666 kor. 68 fillérre becsült bútorok, háztartási eszközök, borok, bolti átványok és mérlegekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbírósg 1901. V. III. 229/2. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Kaposvárott leendő eszközzésére 1901. évi november hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben illetve az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t.-cz. 111. §-ának rendeletéhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alólírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kaposvárott, 1901. évi hó 13-ik napján.

NAGY JÁNOS,
kir. bir. végrehajtó.

SOMOGYI ÚJSÁG.

Szólóoltványok

szokványminőségben
A legkiválóbb 42 bor- és csemege
fajokban fajtiszta, teljes jótál-
lással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak.
Uradalomnak, községeknek há-
rom évi törlesztésre is adatik.
Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sz-
vénynövény. Ez az egyedüli, melyből
oly örökös kerítés nevelhető pár év
alatt, rendkívül csekély kiadással, me-
lyen nem hogy ember, de semmitéle
állat, még az apró nyulak sem hatol-
hatnak át. Minden rendelkezéshez raj-
zokkal ellátott útlevéti és kezelési
utasítás mellékeltek. Ezer csemete
elé 200 méterre. — Ára 6 frt.

Díócssemeték.

Óriási jövedelmet biz-
tosító voltánál fogva,
ennek tenyésztése szá-
mos, gazdaságban az
utóbbi időben rendki-
vül elterjedt.

Színes fényomatu fődíjgyűzők in-
gyen és bérmentve küldetik minden
rendelési kötelezettség nélkül. Az ár-
jegyzésen kívül még egy olyan köny-
vet kap ezzel, ki azt címére ingyen
és bérmentve küldetni kéri, mely rin-
csen az a ház, vagy család, a hol annak
tartalmát használni ne fordítanak, váro-
son, falun, pusztán, gazdag vagy sze-
gény családnál egyaránt. Így még
azoknak is igen érdekeben áll, kik
rendelni semmit nem akarnak,
mert benne számos oly közlemények
foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy
szolgálatot tesznek. Csím.

„Ermelléki első szólóolt-
vány-telep“ Nagy Gábor,
Nagy-Kágya, up. Székely-
hid.

Óh jaj!

Megfojt az az
átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálk-
sódás ellen gyors és biztos
hatásuak

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és
kitűnő ízűek.

Doboz 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

Éljen!

Egger mellpasztilla
csakhamar meggyógyított!

„NÁNDOR“ GYÓGYSZERTÁR Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható: Kaposváron: Babochay Kálmán, Kellauer Gábor, Szabados Imre
gyógyszertáraikban. Barcsen: Kohut Sámuel gyógyszerárán.
Bartóktelepen: Schön Richárd gyógyszerárán. Szigetváron: Salamon
Gy. örökös, Vágy Sándor gyógyszerárán. Boglárán: Erdős
Jenő gyógyszerárán. Dubiniewicz Testvérek drogueria Kaposvár.

Dubiniewicz testvérek

gyógyáru-, vegy- és illatszer-üzlet

KAPOSVÁR, Erzsébet-ut 4. szám, piacz-tér.

Mint idényczikkeket vagyunk bátrak ajánlani:

Valódi Jamaica Rumot, 3 minőségben,

Cognac, magyar és francia „Planat”,

Tea, kitünő minőségben, dekánként,

Likőr- és Rum-esszenciák,

Tiszta szesz, festékek és előírások hozzá,

Sunkapác, Vanillia cukor és

Czukrászész-tő.

Szíves pártfogásukat kérve, maradunk

kiváló tisztelettel

Dubiniewicz testvérek.

„LESSIVE PHENIX”
a világ legjobb mosópora

Nyelv és történettudo-
mányi szakra képesített
polgári leányiskolai tani-
tónő a Német, Francia és
Angol nyelv tanítását mérsé-
kelt díjazás mellett elvállalja.

Bővebb felvilágosítás
nyerhető: szerda és szom-
bat délután 2 órától 4
óraig Irányi-utca 19. sz.
a. földszint 1. ajtó.

14-19

A magy. kir. szab.
osztálysorsjáték nye-
remény tervezete.

Minden második sors egy nyer.

A legnagyobb nyere-
mény legszerencsé-
sebb esetben

1,000.000

korona.

1 jut. „	600000
1 nyer. „	400000
1 „ „	200000
2 „ 100000	200000
1 „ 90000	90000
1 „ 80000	80000
1 „ 70000	70000
2 „ 60000	120000
1 „ 40000	40000
5 „ 30000	150000
1 „ 25000	15000
7 „ 20000	140000
3 „ 15000	45000
31 „ 10000	310000
67 „ 5000	335000
3 „ 3000	9000
432 „ 2000	864000
763 „ 1000	763000
1238 „ 500	619000
90 „ 300	27000
31700 „ 200	6340000
3900 „ 170	663000
4900 „ 130	637000
50 „ 100	5000
3900 „ 80	312000
2900 „ 40	116000
50000 nyer. 1 jut k 13,160,000	

Készpénzben fizetettetik.

Értesítés.

A most befejezett VI. osztálynál harmadszor esett a

40.0000 **koronás**

(28916. szám)

főnyeremény a szerencse által mindig kedvezett főgyű-
tődésbe, Rövid időn belül

10 milliót

fizettem ki t. nevőim k.

A 9-ik magy. kir. szabadalmazott osztálysorsjátékhoz,
melynek 1-ső osztályu huzása már

1901. november hó 21, és 22-én van

ajánlok eredeti sorsjegyeket

egy egészet egy felet egy negyedet egy nyolczadot

12 6 3 1.50

koronáért

az összeg előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

GAEDICKE A.

BUDAPEST

IV., Kossuth-Lajos-utca 11. szám.

GAEDICKE-nél

nyertek:

600000	koronát	62551. száma.
400000	„	33464. „
400000	„	11119. „
400000	„	28916. „
100000	„	49878. „
100000	„	87991. „
70000	„	60912. „
60000	„	78863. „
60 000	„	82528. „
60000	„	97263. „
30000	„	6920. „
30000	„	38691. „
30000	„	90964. „
25000	„	23481. „
25000	„	30049. „
20000	„	28950. „
20000	„	33402. „
20000	„	35862. „
20000	„	60781. „
20000	„	78848. „
20000	„	88874. „
15000	„	57734. „
15000	„	77950. „
15000	„	84506. „

24	10000 k	= 240000 k
44	5000 „	= 220000 „
252	2000 „	= 504000 „
544	1000 „	= 544000 „
756	500 „	= 368000 „

„Le Délice“

legjobb Vergé cigarettapapír,
legkedveltebb Vergé szívarkahüvely.

Egyszer meggyújtva,
a cigaretta a nélkül, hogy kiadná,
egész végig ég.

Mindenütt kapható.

Hydmatolt Hagelmau Carolyni Kappovard